

Сёння сваю гісторыю распавядае ксёндз Мар'ян Хаменя з Кангрэгацыі святога Арханёла Міхала. Марыў стаць місіянерам

Ксёндз Мар'ян паходзіць з Ваўкавышчыны. Нарадзіўся ў вёсцы Сямёнава, быў ахрышчаны ў касцёле Найсвяцейшай Тройцы ў Шылавічах. У канцы 1950-х гадоў сям'я выехала з Беларусі і пасялілася паміж Мальбаркам і Штумам у вёсцы Гасцішава.

“Нас было чацвёра дзяцей. У нядзелю, памятаю, прачыналіся, калі маці спявала Гадзінкі да Маці Божай. Спявала і гатавала сняданак”.

Пасля школы малады хлопец вучыўся ў ліцэі ў Штуме. А затым уступіў у манаскі ордэн вербістаў у Пененжне. “Я з дзяцінства хацеў стаць ксяндзом. Гэтае жаданне было ўва мне заўсёды. Я пайшоў да вербістаў, марыў выехаць на місіі ў Папуа–Новую Гвінею”.

Пасля чатырох гадоў побыту ў вербістаў падчас футбольнага матча сур'ёзна траўміраваў нагу. Перанёс аперацыю, доўгі час не мог хадзіць. А затым была працяглая рэабілітацыя, фізіятэрапія... У ордэне палічылі, што юнак не зможа стаць місіянерам: занадта моцна ўсё перажывае, не хопіць сіл для такой цяжкай працы.

Пачаў працаваць кіраўніком склада ў Гданьску. †

У міхалітаў

Малады чалавек не быў згодны развітацца са сваімі жаданнямі. Два гады ён стукаўся ў дзверы розных ордэнаў. Прынялі яго ксяндзы міхаліты.

“Я ўступіў у Кангрэгацыю святога Арханёла Міхала. Скончыў семінарыю ў Кракаве і быў пасвечаны ў святары святым Янам Паўлам II 9 чэрвеня 1987 года ў Любліне. Мне было тады 30 гадоў”.

Пасля ксёндз Мар'ян працаваў у Торуні катэхетам – вучыў дзяцей. Затым быў накіраваны на навучанне ў Рым, дзе скончыў дагматыку.

“Генерал ордэна якраз думаў напавіць людзей на працу ў Беларусь. А я марыў аб гэтым... І вось я ў Шылавічах. Працую тут ужо больш за 25 гадоў”.

Рэдакцыя не адказвае за змест артыкулаў, а таксама не прымае адказнасць за вынікі іх выкарыстання.